

Predmet: Bytyqi (optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović)

Okružni sud u Beogradu - Veće za ratne zločine

Broj predmeta: K.V. br. 3/2006

Glavni pretres: 21.03.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Zvonimira Kostića

U vreme događaja svedok je bio inspektor za suzbijanje privrednog kriminaliteta u SUP-u Prokuplje. Njegov pretpostavljeni Mašan Lutovac pozvao ga je jednog dana u junu mesecu da saslušaju neke Albance koji su uhapšeni zbog ilegalnog prelaska granice. U prostorijama SUP-a u Prokuplju, oni su razgovarali sa privedenim Albancima. Kod njih su našli putne isprave, za koje se ne seća da li su izdate u Albaniji ili Americi, fotografije u uniformama OVK i pločice sa natpisom UČK. Ne može da se seti da li je bilo nekoliko fotografija i jedna pločica ili obrnuto. Pošto su zaključili da slučaj trojice Albanaca nije u njihovom delokrugu rada, načelnik Lutovac je pozvao inspektore Službe Državne bezbednosti da oni razgovaraju sa njima. Svedoku je poznato da trojica Albanaca nisu bili relevantni za DB i da su ih predali inspektorima za strance Zoranu Stankoviću. Za ubistvo braće Bytyqi i masovne grobnice u Petrovom selu svedok je saznao iz medija.

Saslušanje svedoka Radomira Đerića

Svedok je bio oficir Odeljenja policije u Užicu sa zaduženjem da organizuje obuku za pripadnike PJP. MUP Srbije je angažovao svedoka da organizuje obuku u kampu JSO u Petrovom selu. Zadatak svedoka i optuženog Sretena Popovića, kao pomoćnika Gorana Radosavljevića Gurića, bio je da prate relacijom obuke, pre svega kvalitet, i da obezbede svu logistiku neophodnu za realizaciju obuke. U prvoj smeni, koja je počela 1. 06.1999. godine, svedok je celu obuku organizovao sam pošto su optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović bili zauzeti sa izvlačenjem porodica sa Kosova. Obuku je izvodio instruktorski tim JSO na čelu sa Mićom Petrakovićem.

Na početku obuke ukazala se potreba da se napravi septička jama jer je na obuci bilo oko 100 polaznika, dnevno su trošili po tri litra soka tako da je u jednom danu bilo 300 praznih boca a za 10 dana tri hiljade, i to je trebalo odlagati. Kontejneri u koje se odlagalo smeće nisu mogli biti praznjeni jer je kamion koji je odvezio smeće bio pokvaren. Za kopanje septičke jame svedok je pozvao načelnika OUP-a Kladovo Vukašina Sperlića i on mu je dao mašinu koja je iskopala jamu.

Posle nekoliko dana, ujutro oko 6:00 časova, svedoka je probudio načelnik OUP-a Sperlić koji mu je rekao da je dovezao jedan kamion sa kvarljivom robom. Bio je bleđ kao kreč. Svedok je izašao napolje i video teretni kamion kiper, koji je stajao ispred kampa, okrenut prema Tekiji. Svedok je poznao vozača kiperu. Sperlić je tražio od svedoka da mu pokaže gde je iskopana septička jama da bi u nju istovarilo teret. Kamion je došao do septičke jame i počeo je istovaranje

leševa. Tada je svedok video da se radi o leševima u fazi raspadanja. Nije bilo moguće razlikovati pol. Osećao se jeziv smrad, pa je svedok pozvao dežurnog instruktora da pošalje tri, četiri pripadnika sa maskama. Oni su došli i te leševe zatrpali i preko njih su nabacili sloj zemlje da se neutrališe miris i pokriju leševi. Posle toga, svedok je pozvao svog starešinu Gorana Radosavljevića Gurija i on je rekao da sve zna i da sam vrh vlasti zna.

Pošto je rupa za smeće zatrpana leševima svedok je organizovao kopanje druge rupe, nešto manje, zapadno od postojeće, za odlaganje smeća.

Predočavanje iskaza svedoka Božidara Protića

Predsednik Veća je predočio svedoku iskaz svedoka Protića na glavnom pretresu u kojem on kaže da je u aprilu 1999. godine istovarivao kamion leševa u jamu u Petrovom selu. Svedok je to kategorički odbio, tvrdeći da je kamion sa leševima stigao početkom juna 1999.

Svedok kategorički tvrdi da je nakon obuke u junu 1999. godine predao dužnost optuženima Popoviću i Stojanoviću, koji je bio glavni ekonom u kampu i bio zadužen za magacin i nabavke, ali ne može da kaže kog datuma je to bilo. Predsednik Veća ga je upozorio da iz spisa predmeta proizlazi da je to moglo biti 8. ili 9. 07. 1999. godine. Svedok to negira i kaže da je 7. 07. bio u Užicu, pamti da je bio Ivandan, verski praznik, i da je tog dana vodio decu na plažu. Svedok je 14. 07. 1999. polagao ispit i istog dana je došao u kamp u Petrovo selo. Tog dana ili dan, dva kasnije razgovarao je sa optuženim Popovićem i ovaj ga je pitao kakav je čovek general Vlastimir Đorđević Rođa, pošto je znao da ga Popović bolje poznaje. Rekao mu je da je Rođa telefonom tražio da prebaci trojicu Albanaca iz zatvora u Prokuplju u kamp i da ih preda ljudima iz MUP-a koji će doći po njih. Dalje, optuženi Popović mu je rekao da je sve to uradio ali da nema nikakav pismeni dokaz. Plašio se što to nije išlo hijerarhijski, preko starešina, što je prvo zvao njega, bio je u strahu da li će posledice što nema pismeni dokaz o radnjama koje je preduzimao. Svedok mu je odgovorio da, koliko on zna, Rođa ima običaj da preskoči hijerarhiju i da se direktno obraća nižim oficirima, za razliku od generala Obrada Stevanovića, koji strogo poštuje hijerarhiju.

Svedok nije bio u kampu u Petrovom selu kada su dovedeni braća Bytyqi i istog dana predati službenim licima MUP-a Srbije. Na to ga je predsednik Veća upozorio da svi izvedeni dokazi ukazuju da je svedok u to vreme bio u kampu. Svedok je to kategorički odbio.

Svedok je za sudbinu braće Bytyqi saznao iz feljtona u *Timočkoj reviji*, koja je izlazila u Zaječaru, gde je objavljeno da su braća Bytyqi pronađena u jami u Petrovom selu.

Komentar:

Sudeći prema svedoku u kampu je iskopana jama za smeće, pa su u nju utovarivani leševi, zatim su kopali drugu jamu za smeće koja je opet iskorišćena za skrivanje leševa. Činjenica da su dva puta za redom u jame za smeće istovarili leševe ozbiljno ukazuje na mogućnost da su te jame kopane za smeštaj leševa a ne za smeće, što dalje znači da su u kampu u Petrovom selu unapred pripremani uslovi za skrivanje leševa sa Kosova.